

Я беру твою руку, дитино маленька,

Щиро, бережно й ніжно в долоні свої.

Поведу через казку, не бійся, рідненька,

У незвідані далі, далекі світи.

Будем разом ми там мандрувати,

Перешкоди долати ми будем щодень.

Я навчу тебе мислити і рахувати

І читати, й писати, й співати пісень.

То ж давай свою руку і я обіцяю,

Станемо друзями всі ми на довгі роки.

Ти полюбиш цю школу і клас свій, я знаю,

І щоранку ітимеш сюди залюбки

Перший дзвоник. Чудове свято, з якого починається навчальний рік. Воно єднає усі покоління. Це всенародне свято молодості і надії.

Святково прикрашена зала. Гарно одягнені діти та дорослі. Усміхнені гості. Щасливі школярі, які вирости за літо, витягнулися. Декого, навіть, важко впізнати. Дзвінко, із святковою інтонацією говорять ведучі. На лінійку вносять Прапор, співаємо урочисто Гімн України. 9-ти класники, батьки, педагоги заводять у зал маленьких школярів. Із привітальним словом до учнів, педагогів, батьків, гостей звертається директор школи – Коропецький Іван Іванович. Бажає всім мирного неба над головою, здоров'я, терпіння, наснаги, творчих успіхів...

Знову звучать нові пісні. Першокласникам вручають Букварики. Щирі слова першої вчительки Гуйванюк Н.В. бентежать душу, захоплюють подих, закликають до нових знань.

Звучить Перший дзвоник. Учні та вчителі з посмішкою та святковим настроєм розходяться по класних кімнатах на Перший урок. І все було б дуже добре, але радіти на повні груди неможливо, бо кожен розуміє, що десь на Сході України помирають люди...

Господи, збережи український народ та нашу державу. Даруй нам мир та свободу. Уклінно просимо тебе!

Перший дзвоник

Вівторок, 01 вересня 2015, 11:35

